

tion, som har medført, at 22 eller 23 uskyldige, heriblandt børn, har mistet livet. Det er forkasteligt, og det er jo også det, jeg netop har sagt i min tale.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu er dette område ikke noget, jeg normalt beskæftiger mig med, men som lægmand og som almindelig interesseret borger kunne jeg egentlig godt tænke mig at spørge udenrigsministeren, hvad der egentlig skal til, før den danske regering agter at foretage sig noget aktivt over for det, som i hvert fald palæstinenserne opfatter som israelsk statsterrorisme.

Når det, der nu er sket, bare giver anledning til, at man kommer med en påtale, hvor meget skal der så til, før man går videre end bare at påtale og påtale og påtale, samtidig med at man kan se, at Mellemøsten står i brand, og at det er en af grundene til, at der overhovedet ikke kan blive fred, hverken her eller andre steder i Mellemøsten og i øvrigt heller ikke i Irak? Jeg forstår simpelt hen ikke, at man bare har ladet stå til i så lang tid.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hvis hr. Ole Sohn forestiller sig at sætte hæren ind, vil det ende interessant, men hvis hr. Ole Sohn ikke forestiller sig det, har vi fraskrevet os det virkemiddel at sende hæren ind. Hvis hr. Ole Sohn derefter forestiller sig økonomiske sanktioner som virkemiddel, meddelte jeg lige før, at det ikke vil tjene noget som helst formål, for hvis økonomien spillede nogen rolle, var der fred allerede, så jeg mangler altså hr. Ole Sohns forslag.

Det, den danske regering har gjort, har været ganske kraftigt. Vi har for det første iværksat køreplanen for fred, som sidste efterår fik opbakning fra FN's Sikkerhedsråd og også har fået opbakning fra parterne. Jeg erkender blankt, at den ikke er gennemført, men det er dog et skridt på vejen, at vi har en model, som alle parter går ind for. Mandag aften talte prins Saud fra Saudi-Arabien på GCC-landenes vegne meget kraftigt til fordel for køreplanen. Han efterlyste selvfølgelig, at vi fik Israel til at efterleve den, og vi efterlyser også, at palæstinenserne efterlever den, for der foregår jo stadig terror.

Jeg synes, hr. Ole Sohn, som jo selv erkender, at han er amatør i dette spørgsmål, skulle sætte sig ind i forhistorien, før han begynder at kritise-

re den danske regering for ikke at gøre noget. Jeg tror, at få regeringer har gjort mere end den danske regering.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det, jeg hæfter mig ved, er bare, at udenrigsministeren siger, at vi har protesteret. Er det virkelig det eneste, man kan gøre?

Enhedslisten er kommet med et forslag, som trods alt er udtryk for et vist initiativ til at handle og gøre israelerne opmærksomme på, at vi ikke bare kan give begunstigelser, når de optræder terroristisk og undergraver eller ikke efterlever den aftale, som er indgået. Hvis det ikke har konsekvenser, hvordan skal man så overhovedet formå Israel til at opføre sig anstændigt, bare til en vis grad?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er ikke andre end Enhedslisten, der render rundt med forslag om de konsekvenser, og det er altså sådan, at det ikke er Enhedslisten, der styrer verden. Der er andre parter i verden, og der er ingen, der mener, at forslaget kan bruges til noget som helst, så derfor vil jeg faktisk ikke hoppe på den vogn.

Det gør ikke situationen bedre at forringe den økonomiske situation i Israel, og palæstinenserne har heller ikke bedt om det virkemiddel. De eneste virkemidler, der duer, er de politiske. Der skal lægges politisk pres på Israel, sådan som vi har gjort hele tiden, der skal også lægges et politisk pres på palæstinenserne, og vi skal sørge for, at disse kræfter, som hele tiden eskaleres, ikke får mulighed for at overtage situationen.

Det skal fastholdes, at når man f.eks. lover at rømme Gaza, er det ikke det sidste skridt i fredsplanen – hvis hr. Ole Sohn vil høre efter, for hr. Ole Sohn rodede sig jo selv ind i det – men det første skridt i fredsplanen. Det skal fastholdes, at uanset de forlydender, der måtte være rundt omkring, bygger fredsplanen på en forhandlet løsning og ikke på ensidige skridt, og vi har også opnået, at verdenssamfundet kun accepterer en forhandlet løsning.

Jeg går altså ind for politiske midler, jeg fordommer kraftigt det, der er sket, ligesom jeg fordommer selvmordsaktionerne, og jeg har også mandag aften stillet forslag i EU om, hvordan vi kan komme videre. Men der er ingen andre end Enhedslisten og måske hr. Ole Sohn, der går ind